

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. София , 25.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на двадесет и пети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния
състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Валентин Бойкинов Въззивно търговско дело
№ 20201001002185 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение № 380 от 21.02.2020г., постановено по търг. дело 6913/2016 г., Софийски градски съд, Търговско отделение, 6 състав са отхвърлени като неоснователни предявените от „Ей Трикс”ЕООД срещу В. П. М. обективно съединени иски за установяване на нарушение от страна на ответницата на авторските права на ищеца по отношение на “Dev Training Document” и “Technical Lead Handover document” и 14 броя статии, описани в исковата молба; да бъде осъдена ответницата да преустанови нарушението, както и да бъде осъдена да разгласи за своя сметка диспозитива на решение; да заплати на ищеца сумата от 20 935лв (двадесет хиляди деветстотин тридесет и пет лева), представляваща възнаграждение за използване на авторските права на ищеца по отношение на посочените по-горе документи и да заплати обезщетение за претърпените от ищеца вреди от нарушение на авторските му права в размер на 30 000лв(тридесет хиляди лева) на понесените от тази страна вреди под форма на загуби и пропуснати ползи.

Срещу така постановеното решение е подадена въззивна жалба от „Ей Трикс”ЕООД, с която се обжалва първоинстанционното решение, като неправилно с искане да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявеният иск да бъде уважен, с присъждане на разноски, по съображения подробно изложени в жалбата. Твърди се, че са неправилни изводите на първата инстанция, че произведенията за които се иска правна защита не се годен обект на авторското право поради това, че не отговаряли на изискванията

за новост и отличителност. Сочи се, че това не е така като според жалбоподателя съдът е стигнал до този извод след превратното тълкуване на заключението на вещото лице В. П.. Твърди се, че макар и документите на ищеца да са взаимствали общодостъпни източници чрез тях се е появило съвсем ново произведение, което е продукт на високостойностен интелектуален труд и поради това за него се разпростира законовият обхват на авторскоправна защита. Според въззивника съчетаването чрез компилации на отделни изрази и тези от други, по-стари произведения, води до създаване на самостоятелна нова творба в резултат на личните интелектуални усилия на автора ѝ, като носител на авторското право върху новото, колективно произведение в конкретния случай е ищцовото дружество, което в качеството му на работодател, е осигурило създаването и издаването на произведението. Поради така изложените съображения въззивникът „Ей Трикс“ЕООД моли да бъде постановено решение, с което обжалваното първоинстанционно решение да бъде отменено изцяло и вместо него да бъде постановено друго, с което исквете да бъдат уважени изцяло така както са предявени.

Извършена е размяна на книгата съгласно изискванията на чл.263, ал.1 ГПК, като по делото въззиваемата страна В. П. М. е депозирала отговор на въззивната жалба, с който се заявява становище за неоснователността на въззивната жалба по съображения изложени в отговора.

Софийски апелативен съд, намира, че въззивната жалба като подадена в законоустановения срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, е процесуално допустима. След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно изискванията на чл.235 от ГПК във вр. с чл.269 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Въззивната жалба е процесуално допустима – същата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, изхожда от легитимирани страни, имащи право и интерес от обжалване, насочена е срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на обжалване.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба на „Ей Трикс“ЕООД, в която са изложени твърдения, че развива дейност в областта на информационните технологии, като работи в специфична ниша-адаптиране и модификация на системата SITEFINITI, а клиенти на дружеството са американски, английски, холандски и немски фирми, работещи в различни сектори, за които дружеството изгражда уеб страници и портали с помощта на системата SITEFINITI(Сайтфинити). Във връзка с дейността си дружеството е създавало уебсайт

и страница BLOG (блог), в които се публикуват статии, свързани с дейността и предлаганите от дружеството услуги. Статиите са подбрани по начин, че да не издават ноу-хау и едновременно с това да осигурят осведоменост на потенциалните клиенти. Статиите се пишат от служители на дружеството, които са в трудово правоотношение с ищеца и се качват в сайт от управителя на дружеството, след негово одобрение и редакция.

Дружеството ползва и интернет система/ програма JIRA(джира), която е само за вътрешно служебно ползване и в която се съхраняват всички документи, свързани с дейността му и се следи за изпълнение на проектите, като всеки служител има парола и потребителско име, за да осъществи достъп до тази конфиденциална информация.

Твърди се в исковата молба, че от 14.04.2015г. между него и ответницата В. М. е възникнало трудово правоотношение по силата на което тя е приела да изпълнява длъжността „Ръководител екип програмисти“ като едновременно с това е поела и съгласие авторските права върху продуктите, създадени по време на действието на трудовия договор да са собственост на работодателя, както и задължение за поверителност на информацията за времето на действие на договора и за срок от пет години след неговото прекратяване. По силата на договор ответницата се е задължила да не използва софтуерни и графични продукти и/ или елементи, създадени по време на трудовия договор, за лично ползване и/ или предоставяне на трети лица без изрично съгласие на работодателя; да пази доброто име и репутация на работодателя. Ищецът твърди, че по време на действие на трудовия договор дружеството е осигурило на ответницата достъп до цялата конфиденциална информация и ноу-хау с цел изпълняване на задълженията ѝ по трудовото правоотношение, като на 10.07.2015г. е бил създаден акаунт (профил) в системата джира, чрез който тя е имала достъп до цялата вътрешна информация свързана с дигиталните проекти на дружеството.

Твърди се в исковата молба, че на 03.04.2016г. трудовото правоотношение между страните било прекратено на осн. Чл.325, ал.1, т.1 от КТ- по взаимно съгласие на страните.Твърди се, че след прекратяване на трудовото правоотношение ищецът узнал, че ответницата е притежавала регистриран на нейно име сайт на който тя е извършвала обновяване на информацията с информационни данни собственост на ищеца и на които тя е имала достъп по време на действие на трудовия ѝ договор. На този сайт ответницата М. се рекламирала като специалист по системата Сайтфинити, посочено е описание на услугите, които предлага, нейни контакти и ценоразпис на часовата ставка за услугите и, поради което и ищецът счита, че създаването на сайта е с търговска цел.В сайта се съдържали над 30 броя статии, свързани с информационните технологии, програмиране, оптимизация и конкретно системата Сайтфинити. В сайта и имало електронна книга в секция SITFINITY EBOOK, озаглавена „60 съвета и трика за качествени Sitfinity приложения и видно от датата на страница 2-ра от книгата, същата е издадена през юни 2016 година и била общодостъпна за аудиторията.

Твърди се в исковата молба, че на 14.01.2016г. във вътрешнофирмената система на a-triks е публикуван посочен от ищеца документ(Dev Trading Documekt), авторските права по отношение на който са притежание на ищеца.Твърди, че ответницата, чрез копиране на текст от този документ, в книгата и, издадена през юни 2016 година и качена на регистрирания на нейно име сайт на 07.06.2016година, е нарушила това право, а също и задължението си да не изнася конфиденциална информация без писмено разрешение на работодателя си в периода на трудовия договор и пет години след това. Ищецът сочи

пасажи, чрез които е обективизирано това нарушение. Тези пасажи са цитирани дословно, като ответницата е заличила препоръките, като дадени от ищеца и дала същите от свое име.

Ищецът твърди още, че по време на действието на трудовия договор между страните, ответницата, на 15.02.2016 година, е създала и публикувала във вътрешофирмената система документ „Techical Lead Handover Document“ , а на стр. 8 – 12 е публикуван материал озаглавен „Software DevelopnentPrincipales“(Принципи на софтуерното програмиране). Материалът е презначен за обучение на новопостъпили служители за по-лесно програмиране и общи принципи в програмирането. Ответницата е създала този материал по време на действието на трудовия и договор с ищеца, по поръчка на управителя на дружеството. Този документ е поверителен и авторските права по отношение на него принадлежат на работодателя. В разрез с това ответницата на 28.02.2016г. публикува статия с идентично съдържание, каквото действие е сторила и с текст, представляващ част от документ, посочен в исковата молба като Timemanagementandproductivityprincipes на стр.16 / т.15.11/, който е прекопиран дословно от горепосочения материал „Techical Lead Handover Document“ и публикуван на интернет страницата на ответницата на 21.02.2016г. Освен това, по време на действие на трудовото правоотношение, използвайки ноу-хау-то, информация и ресурси на ищеца, ответницата е написала и публикувала в личния си уебсайт множество статии, без знанието и разрешението на работодателя си/ посочени на стр.16-17 от исковата молба/.Ищецът твърди, че е претърпял от поведението на ответницата имуществени вреди и пропуснати ползи, които описва.

Предвид изложеното моли да бъде постановено решение по силата на което да се признае за установено, че ответницата В. М. е нарушила авторските права на „Ей Трикс“ ЕООД, чрез използване на посочените на стр.22 текстове; да бъде осъдена ответницата да преустанови това нарушение; да бъде разгласено съдебното решение в два всекидневника и една национална телевизия за сметка на ответницата, последната да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата от 5 000лв, представляваща иск, частично предявен с общо размер от 10 000лв, представляващ възнаграждение за използване на авторските права на ищеца, по отношение на посочените текстове и 5 000лв, представляваща част от претендиран размер от 70 000лв, обезщетение за нанесени вреди и пропуснати ползи за периода от 01.10.2015г. до подаване на исковата молба, ведно със законната лихва и разносните по делото.

В срока за отговор ответникът В. М. е оспорила предявените искове като неоснователни. Изложила е твърдения, че SITEFINITY, представлявал програмен продукт, създаден от третото за спора лице „Телерик“ АД, който е достъпен в интернет пространството за неограничен кръг лица, които да го ползват за целите, за които е създаден и начините за неговото ползване са публикувани със свободен достъп от създателя му и достъпни за неограничен кръг лица. Твърди, че самата тя преди да постъпи на работа при ищеца е работила като програмист в „Телерик“ АД и е участвала в създаването на този продукт. Признава, че на интернет страницата ѝ са качени създадени от нея литературни произведения, като при създаването им тя е използвала части от достъпни, свободни,

източници в интернет информацията. Сходството в текстовете на цитираните документи се дължи на факта, че ответницата е позволила на ищеца да включи текстове от авторските й произведения (по отношение на които не му е отстъпвала права и които са били създадени от нея още преди постъпване на работа при него), както и поради това, че са използвани текстове от едни и същи публично и свободно достъпни източници в интернет. Наред с това ответницата оспорва ищецът да е автор на посочените в исковата молба документи „Techical Lead Handover Document“ и „Dev Trading Document“, за които твърди, че са създадени от ответницата заедно с други служители на ищеца, при изпълнение на трудовите им функции. Тази теза противоречи на нормата на чл.41 ЗАПСП и единствено в чл.14 от същия нормативен акт законодателят е предвидил, че ако не е уговорено друго, то авторството върху компютърни програми и бази данни, създадени в рамките на ТПО, възниква за работодателя. Твърди, че обектите, посочени от ищеца не представляват годен обект на авторското право по смисъла на чл.5 ЗАПСП, както и че ищецът няма авторски права върху посочените материали като подробни съображения за това са изложени в отговора на исковата молба.

Поради така изложените съображения ответникът е поискал да бъде постановено решение, с което предявените обективно съединени искове да бъдат отхвърлени като неоснователни.

За установено от фактическа страна, настоящият състав намира следното:

По делото между страните няма спор, а и се установява от представените от ищеца писмени доказателства, че на 14.04.2015 година между „Ей Трикс“ ЕООД и В. М. е сключен трудов договор, по силата на който ответницата е заела длъжността „Ръководител екип програмисти“ с трудови задължения съгласно длъжностната характеристика – чл.1. Съгласно чл.4.9 от договора ответницата е поела задължение да пази всяка поверителна информация и фирмена тайна, съгласно допълнително споразумение- приложение №2, за времето на трудовия договор и до пет години след неговото прекратяване, както и всяка информация, станала й известна по повод и изпълнението на трудовите функции; съгласно чл.4.11 да не използва софтуерни и графични продукти и/ или елементи, създадени по време на настоящия договор за лично ползване и/ или представяне пред трети лица без изричното съгласие на работодателя; съгласно чл.4.15 страните са приели, че авторските права върху всички продукти, създадени по време на действие на този договор по повод изпълнение на трудовите задължения на работника възникват и са собственост на работодателя от момента на създаването им.

Съобразно допълнителното споразумение между страните от същата дата, което има за предмет сведения, знания и информация, предоставена на служителя от работодателя в писмена, печатна или друга форма, независимо от типа носител, наричани поверителна информация, в което понятие са включени: разработка на софтуер или други услуги, както и информация за разработки на работодателя, а също и документация на софтуерни продукти

и техни части, сорс кодове и изпълнителни програми, част от програми и/ или програмни средства, сведения за притежавани и/ или ползвани технически средства, документация, програмно осигуряване и друга информация на работодателя, както по силата на сключени от него договори с други институции или фирми като поверителни или с ограничен достъп, информация от горепосочения вид, станала достояние на служителя при изпълнение на задълженията му към работодателя при изпълнение на задълженията му към работодателя или вследствие на контактите му със служебни лица на работодателя, информация за открития, изобретения, авторски права, концепции и идеи, независимо дали са защитени с патент или не, включваща резултати от изследвания, разработки, производство, маркетинг, планиране и всякакви бизнес дейности, информация относно спецификация на продуктите, методи на производствените процеси, производствена техника, методи за контрол на качеството, счетоводни системи, ноу-хау и всякакъв вид собствена информация. Към тези споразумения е приложена длъжностната характеристика на заетата от ответницата длъжност, съдържаща основните задължения и характеристики на длъжността.

По делото между страните не се спори и относно това, че на 04.03.2016 година със заповед №18, считано от тази дата, съществуващото трудово правоотношение между страните е прекратено на основание чл.325, т.1 КТ.

По делото не се спори и относно това, че преди заемането на длъжността „Ръководител екип програмисти“ ответницата е била в трудово правоотношение с „Телерик“ АД на длъжност „програмист – софтуерни приложения“, за периода от 03.02.2010 година до 09.02.2015 година.

По делото ищецът е представил документи, представляващ документ за обучение на програмисти на английски език и в превод на български език, както и документ, създаден от ответницата В. М., наименован „60 съвета и трикове за качествени Sitefinity приложения Progress Sitefinity“- на английски и български език.

От разпитаните в производството пред първата инстанция свидетели са установяват следните обстоятелства: в ищцовото дружество ответницата М. се е занимавала със създаване на сайт Sitefinity, тъй като „има ноухау как се работи с тази програма от „Телерик“, преди да започне в „Ей Трикс“ЕООД; че програмата Sitefinity, е продукт на „Телерик“ АД, тя е онлайн и свободна до всички, има достъп до нея, тъй като „Телерик“ АД са публикували свободно и безплатно информация за всички как се работи с тази програма; в разработването на някои от продуктите и на някои от елементите, които са създадени е използвана страницата на „Телерик“ АД; че документът за обучение на програмисти е създаден от свидетеля , по негова инициатива, поради това, че е имало нови служители и е следвало същите да бъдат обучавани; че по силата на трудовия договор правата върху този документ са на ищцовото дружество и при създаване на документа за обучение на програмисти е използвана публичната информация от „Телерик“ АД – 90-95% от съдържанието на документа възпроизвежда информацията на „Телерик“ АД; че създаденото

от „Телерик“ АД е приспособено към нуждите на клиентите на ищеца и вложената оригиналност не игнорира авторството на „Телерик“ АД; не е налице нова творба, а е налице обобщаване на неща, които могат да се намерят, но това изисква време и смисълът от неговото създаване и е за употреба в дружеството; по отношение на втория документ-документ за предаване на работа заявява, че има знание, че този документ е създаден от В. М. и той представлява общи препоръки за ръководене на екип (според показанията на свидетеля П. Б.); че ответницата е имала проблеми с управителите на ищцовото дружество; че е имала контакти с негови клиенти, поради което контактите с клиентите са се затормозили; относно публикации в блога на дружеството от страна на негови служители, които е следвало преди това да се одобряват от управителите на ищеца (според твърденията на свидетелката Е. К.); че съхранението на фирмените документи, поръчките на клиенти, работа по проекти е имало програма, която е ползвана вътрешно и съответно вътрешен сървър, на който се пазят данните; тази програма се ползва, ако е налице регистрацията с юзер и парола, като регистрациите са правени от В. М. и П. Б.; достъп до тези документи са имали всички, които са работили там; тайните на офиса са били достъпни за всички служители, които са били наясно, че са фирмени тайни и следва да се спазва конфиденциалност по отношение на тях, поради което не са били изнасяни; възможно е да се осъществи проследяване на това кой, кога е влизал, за да вземе информация; че двата документа- за обучение на програмисти и документът за предаване на работа- са съставени в периода август 2016г. и януари 2017 година; че документът за обучение на програмисти е създаден от П.Б., който съдържа информация не само за обучение на програмисти, но и за поддръжка, развитие и адаптиране на софтуер; че ответницата М. е имала противоречия с управителите; както и че на ответницата М. е възлагана работа да пише статии за блога на ищцовото дружество/според показанията на свидетелката К./.

От показанията на разпитания пред въззивната инстанция свидетел И. Д. се установява, че свидетелят е работил като програмист в „Ей Трикс“ЕООД от м. април 2015г. до м. юни 2016г. Според свидетеля за целите на дейността на дружеството е съществувала вътрешна информационна система „Джира“, в която се съхранявала редица вътрешно фирмени документи, достъп до която имали всички служители чрез специално създадени акаунти. В. е бил негов пряк ръководител, тя е разпределяла задачите между останалите колеги от екипа. След като тя е напуснала дружеството му се обадила по телефона като го помолила да ѝ изпрати по скайп определена вътрешно фирмена информация, доколкото си спомня това били вътрешно фирмени описания на процедурите във фирмата. Те представлявали описание на това как точно трябва да бъде свършена дадена работа от служителите на „Ей Трикс“ЕООД, след като им е била възложена, процедурите по които трябва да се премине до изпълнението ѝ пр. Тъй като свидетелят не считал, че върши нещо нередно ѝ изпратил всички поискани от нея вътрешно фирмени документи. Уточнява, че не е искал разрешение от някого дали да стори това тъй като считал, че не е необходимо такова тъй като самите документи били създадени от В. М. по повод работата ѝ при ищеца.

От приетата и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза/основна и

допълнителна/, изготвена от вещото лице К. К. се установява следното :

За първи път информация за документа „Dev Training Document" се появява в електронно писмо от 14.01.2016 г. Самият документ е регистриран в системата на ищеца не по-късно от 14.03.2016 г. Документът „Technical Leadhandover document" е регистриран в системата на ищеца на 17.02.2016 г. Достъпът до всички документи, които са регистрирани в електронната система на ищеца, в това число и до документите „Dev Training Document" и „Technical Leadhand over document" е защитен и се осъществява чрез потребителски акаунти и пароли.

Електронната книга „60 TipsandTricksfor Quality Sitefinity Applications” с автор В.М. е регистрирана в уебсайта www.tipsandtricks.net, регистриран на името на ответницата с предложение за безплатен достъп. Тъй като в материалите по делото се намира копие на книгата, от което се вижда, че тя е публикувана през месец юни 2016 г. вещото лице счита, че е създадена най- късно на тази дата.

Процесните 14 на брой електронни документа са регистрирани и достъпни на интернет сайта www.tipsandtricks.net. Регистрирани са по различно време, в периода 03.10.2015 г. - 16.02.2016 г., като точните дати за това са следните: SEO bestpractices - prevent 404 errorwhenusingdynamicallygenerated URL parameters - 16.02.2016 г.; DefineMaster/DetailViewfor a customcontrolinSitefinity - 16.02.2016 г.; How to localizedesignerselectors - 11.02.2016 г.; CacheitemsinSitefinity - 12.12.2015 г.; Data Access- Fetchplansandstrategies- 05.12.2015 г.; Data Access - FluentMappingAssociations - 05.12.2015 г.; Data Access - FluentMappingTypesandInheritance - 05.12.2015 г.; Data Access - I FluentMappingintegrationinSitefinity - 05.12.2015 г.; Anti-patternsindatabasesandhow to avoidtheminSitefinity - 05.12.2015 г.; Developmentgoodpractices - ! singleplacefordefinition of contenttypes - 22.11.2015 г.; CreatecustomSitefinitybasicsettingssection - 22.11.2015 г.; SEO bestpractices - Performproperoldsite I URL redirects - 16.11.2015 г.; ModifycontentitemsdefaultURLs - 16.11.2015 г. и Performanceoptimizations - excludecustomwidgetsfromcache - 03.10.2015 г.

В т. 15 (15.1-15.9) от исковата молба са посочени избрани текстове от : електронния документ „DevTrainingDocument" и електронната книга „60 TipsandTricksfor Quality Sitefinity Applications”. След преглед и анализ на тези текстове вещото лице е установила пълна идентичност между тях, включително на повечето места и по начина на форматиране. Изключение правят текстовете по т. 15.7, където според вещото лице е налице по-скоро сходство.

След преглед и анализ на електронния документ „TechnicalLeadhandoverdocument” и електронните статии „Software DevelopmentPrinciples” и „Timemanagementandproductivityprinciples” е установено следното: електронната статия „Software DevelopmentPrinciples” е идентична, както по съдържание, така и по оформление

и форматиране на текста с електронния документ „TechnicalLeadhandoverdocument”, в частта му от страница 8 до страница 13 включително; страница 3 от електронната статия „Timemanagementandproductivityprinciples” е идентична, както по съдържание, така и по оформление и форматиране на текста със страница 4 от електронния документ „TechnicalLeadhandoverdocument”.

В Приложение №1 към отговора на исковата молба са посочени публично достъпни източници, в текстове от които ясно се вижда наличие на сходство с текстове и информация, съдържащи се, както в документа „DevTrainingDocument”, така и в книгата на В. М. „60 TipsandTricksfor Quality Sitefinity Applications”.

В Приложение №1 към отговора на исковата молба са посочени публично достъпни източници, в текстове от които ясно се вижда наличие на сходство с текстове и информация, съдържащи се, както в документа „TechnicalLeadhandoverdocument”, така и в статиите на В.М. „Software DevelopmentPrinciples”, „Timemanagementandproductivityprinciples”. Вещото лице дава пояснения (в допълнителната СТЕ), че Sitefinity е платформа за създаване и поддържане на уебсайтове. Програмният продукт е разработен в българската софтуерна компания „Телерик“ (понастоящем собственост на софтуерната компания Progress), като първата му версия се появява на пазара през 2005 г. При закупуване на програмния продукт Sitefinity, всеки потребител получава достъп до електронна документация, информацията в която е разпределена в 19 главни теми (фиг. 1 и фиг. 2). Всяка една от тези 19 теми съдържа множество подтеми, разпределени в различен брой поднива, като заглавията на подтемите от първо подниво са показани на фиг. 3.1 до 3.19. Информацията в електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity обхваща всички аспекти на работата с програмния продукт - от инсталиране, през проектиране, разработване на приложения, до обмяна на опит между отделните потребители, купили и ползващи продукта.

Документът “DevTrainingDocument” (фиг. 4 от заключението) е разработен във фирмата на „Ей Трикс”ЕООД. Той представлява обучителен материал (според исковата молба), улесняващ и поясняващ отделни аспекти на работата с програмния продукт Sitefinity и предназначен за ползване от настоящи и бъдещи служители на фирмата, както и от клиенти, закупили уеб приложения, разработени от фирма „Ей Трикс”ЕООД на програмния продукт Sitefinity. Документът “TechnicalLeadHandoverdocument” (фиг. 5), също е разработен във фирмата на ищеца „Ей Трикс”ЕООД и също, и документът “DevTrainingDocument” е включен в материалите по делото, документът “TechnicalLeadHandoverDocument” разглежда някои принципни въпроси касаещи процеса на програмиране и работа в екип. Той, също както и документът „TrainingDocument” е ориентиран предимно към новопостъпилите служители на „Ей Трикс” ЕООД.

Електронната книга „60 TipsandTricksfor Quality Sitefinity Applications” с автор В. М. (фиг. 6) е регистрирана в уебсайта на ответницата с приложение за безплатен достъп.

Според заключението на вещото лице електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity и документа, разработени от ищеца “DevTrainingDocument” и “TechnicalLeadverDocument” не са идентични. Може да бъде търсено някакво сходство и то по-специално с един от модулите на електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity, Bestpractices, единствено що се отнася до някои от целите, поставени при тяхното разработване, а именно да пояснят, улеснят и подобрят работата с програмния продукт Sitefinity. Но докато електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity е жизнено важна за работата със системата, то документите разработени от ищеца, “DevTrainingDocument” и “TechnicalLeadHandoverDocument” осветляват допълнително само някои аспекти на проектирането на уеб приложения, чрез програмния продукт Sitefinity, и то вероятно свързани най-вече с производствените задачи стоящи пред ищеца.

Електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity и двата документа, разработени от ищеца, “DevTrainingDocument” и “TechnicalLeadHandoverDocument” не могат да бъдат определени и като подобни, още по-малко и като аналогични, поради следните съществени разлики:

- електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity е електронно организирана информационна система със сложна йерархична структура, достигаща в много случаи до 4, 5 или повече нива на дълбочина, с общ обем много стотици, а вероятно и хиляди страници;

- документите на ищеца, “DevTrainingDocument” и “TechnicalLeadHandoverDocument” са класически документи, разпространявани на хартиен носител, с препратки (линкове) към различни източници, предимно от електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity, с обем, съответно 8 стр. и 22 стр.;

- електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity е динамично организирана, т.е. към нея могат да бъдат присъединявани автоматизирано чрез форуми и блогове, на практика неограничен брой нови документи;

- документите на ищеца, “DevTrainingDocument” и “TechnicalLeadHandoverDocument” са статични и към тях не могат да бъдат добавяни автоматизирано други документи;

- електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity е създадена от авторите на програмния продукт Sitefinity, а документите на ищеца “DevTrainingDocument” и “TechnicalLeadHandoverDocument” са дело само на един, от вероятно многото потребители на програмния продукт Sitefinity.

Документите на ищеца, “DevTrainingDocument” и “TechnicalLeadHandoverdocument”

не могат да бъдат определени като неповторими или изключителни, тъй като са изградени предимно на базата на компилиране на вече съществуваща формация, извлечена от различни източници и то най-вече от електронната документация, съпровождаща програмния продукт Sitefinity, и както бе вече посочено, служат да подобрят и улеснят процеса на работа с програмния продукт Sitefinity, и то в онези аспекти, свързани предимно с преките производствени задачи на ищеца.

Документите, предоставени от ищеца, "DevTrainingDocument" и "TechnicalLeadHandoverDocument" са продукт на високостойностен интелектуален труд, изискващ от неговите създатели високо ниво на интелигентност, отлична образователна и професионална подготовка, много добро и отлично владение на английски език и много други качества. Значителни части от електронната книга „60 TipsandTricksfor Quality itefinity Applications" на ответника са идентични или аналогични със значителни части от документите на ищеца, "DevTrainingDocument" и "TechnicalLeadHandoverpcument". Освен това документите на ответника, „60 TipsandTricksfor Quality Sitefinity Applications" хронологично следват (като дати на публикуване), тези недоставени от ищеца, а именно "DevTrainingDocument" и "TechnicalLeadHandoverdocument".

Според заключението на изготвената от вещото лице В. П. съдебно-техническа/оценителна/ експертиза стъпвайки на базата на изводите на вещото лице К., че двата материала на ищеца, поради това, че преповтарят публично достъпна информация и не са белязани от уникалност, не представляват неповторим и нов авторски труд, нямат стойност се дава извод, че оценяването на прихода, който тези документи носят за ищеца в случай, че те не се продават самостоятелно, а обобщават практики за работа с програмен продукт и за работа с хора, които са достъпни в голям брой публични източници, не е възможно. Реализираните от ищеца приходи на годишна база са резултат на извършения труд от страна на негови служители и стойността на крайните продукти и предоставени услуги в резултат на този труд, които са продавани на клиенти на ищеца, не преповтарят по никакъв начин текстовете, посочени от ищеца в исковата молба. Според вещото лице при установени сходства в отделни текстове от документите на ищеца и на ответницата, които не биха могли да имат самостоятелна стойност, доколкото нямат смисъл без останалите части от текста на съответните документи, в които присъстват, не води до създаване на смислен текст, който да бъде оценяван.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна :

При така установената фактическа обстановка съдът и с оглед правомощията си по чл. 269 ГПК, настоящият съдебен състав достига до следните правни изводи:

Процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. Същото е и правилно, като въззивният съд споделя изцяло мотивите на обжалваното решение, поради което и на осн. чл.272 ГПК препраща към мотивите на СГС. Наведените във въззивната

жалба доводи повтарят част от същите аргументи, които вече са били изтъкнати в отговора на исковата молба и в устните състезания, на които в обжалваното решение е даден подробен отговор. Независимо от това следва да се добави и следното :

Предявеният иск е с правно основание Чл.95,ал.1,т.1 от Закона за авторското право и сродните му права за установяване факта на нарушението на притежаваното от ищеца авторско право, както и за осъждане на ответника да заплати обезщетение за претърпените от ищеца вреди- имуществени и неимуществени, вследствие на увреждането.

Предпоставките за уважаване на иска по са: нарушаване на авторското или на някое от сродните му права; вина у нарушителя; вреда, причинена от нарушението; причинна връзка между нарушението и вредата.

В конкретния случай, за да е налице твърдяното от ищеца нарушение на претендираното от същия авторско право върху процесните материали, релевантен е преди всичко въпросът дали същите следва да бъдат разглеждани като обект на авторско право, определящи ги като закриляно произведение. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма, а в т. 1- 10 законодателят неизчерпателно е изброил различни обекти. Компютърните програми каквито ищецът твърди, че представляват процесните материали изрично попадат под закрилата на ЗАПСП.

В настоящия случай от приетата и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице К., чието заключение съдът кредитира изцяло като обективно и професионално изготвено, се установява, че материалите на ищеца и на ответника не представляват компютърна програма или база данни, а представляват продукт на интелектуална дейност, в чиято основа стои един софтуерен продукт, който е оригинален и авторството на третото лице „Телерик“ АД по отношение на него е безспорно. В този см. материалите на ищеца може да бъдат характеризирани като помагало съдържащо добри практики за работа с този програмен продукт - „впечатления, резултати от работа, някакви анализи, нещо от този род; анализ, изследване, съвети и т.н. с този продукт; който не е нито софтуер, нито друг подобен на него продукт, който съдържа анализи, добра практика, впечатления от работата с продукта, някакви средства за улесняване на бъдеща работа с продукта на бъдещи потребители“/изявление на вещото лице при разпита му в с.з/. Тези материали според вещото лице могат да бъдат характеризирани по-скоро като специализирана литература, в която с оглед постигането на определена специфична цел-обучаване на служителите на ищцовото дружество с работата на продукта на „Телерик“, както и за предоставяне на услуги в областта на информационните технологии на клиентите на ищеца, са били споделяни различни впечатления от работата с него и са давани оценки дали е добър този продукт и с какво може да се подобри работата с него. Материалите на ищеца имат характера на обобщение на друга общодостъпна информация и поради това не

само, че не представляват компютърна програма, респ. база данни / за последното не се твърди изобщо, напротив налице е изрично признание на ищеца, че същите не представляват база данни/, но поради това, че им липсват белезите на уникалност и неповторимост, те не могат да бъдат определени и като нов и неповторим авторски труд в областта на литературата, изкуството и науката, който да е друг годин обект на авторското право по общата и неизчерпателна разпоредба на чл.3, ал.1 от ЗАПСП.

В горния смисъл са и показанията на свидетеля П. Б., който при разпита му в с.з. заявява, че единият от материалите на ищеца, представляващ документ за обучение на програмисти е създаден от самия него и че същият съдържа информация за обучение на програмисти, за поддръжка, развитие и адаптиране на софтуер изцяло въз основа на опита си придобит от работата му с продукта на „Телерик“, както и че продуктът му не съдържа нищо ново и различно от вече установеното в теорията и практиката на информационните технологии, като същото според него може да се каже и за създадения от В. М. продукт.

В ЗАПСП няма легална дефиниция на понятието "творческа дейност". В теорията се приема, че такава е налице, когато авторът е положил някакво интелектуално усилие, проявил е самостоятелна мисъл. Наличието на такова усилие има за цел да отдели произведенията от тези материали, които са продукт само на рутина без никаква проява на творчество. Като творба, обектът на авторското право е продукт на творческа дейност, чиито синоними са творение, произведение, дело, труд, творчество. Именно като резултат от съчетанието на труд, вдъхновение, интелектуален потенциал и усилие, довело до създаване на уникален по своя характер продукт, едно произведение на литературата, изкуството и науката е обектът на законова закрила, в рамките, определени от ЗАПСП.

В този ред на мисли на базата на заключението на вещото лице К. и показанията на свидетеля Б. следва да се формира извода, че произведенията на ищеца за които той претендира авторскоправна защита макар и да са резултат от високо интелектуална дейност нямат белезите на новост, уникалност и неповторимост, а само обобщават, преповтарят и систематизират информация и познания придобити от служителите на ищеца при работата им с друг общодостъпен продукт. Следователно произведенията на ищеца не представляват първичен произведен обект на авторскоправна защита. Те не представляват и произведен/вторичен/ обект на авторско право тъй като от една страна, както се установи от заключението на вещото лице, те не са компютърни програми, а и от друга липсата на уникалност и неповторимост представлява пречка дейността по преработката да е довела до създаването на нови, уникални по своя характер авторски произведения, отличаващи се от тези на авторския продукт на Телерик.

В този смисъл произведенията на ищеца- документът „Dev Training Document“/“Помагало за обучение на програмисти“/ и документът „Technical Lead handover document“/“Принципи на софтуерното програмиране“/ , както и описаните в обстоятелствената част на исковата молба 14 броя електронни статии, представляват по-

скоро израз на концепции и идеи по приложението на вече създаден от друго лице оригинален творчески продукт, а съгласно разпоредбата на чл. 4, т.2 от ЗАПСП те не са годин обект на авторското право. Това е така, защото те отразяват само становище на създателя им по приложението на вече създаден творчески продукт и представляват само рутинна дейност от страна на служителите на ищеца в областта на програмирането и отразяват техни виждания и становища.

Действията на ответницата по разпространяване и споделяне в публичното интернет пространство на данни, които както сам твърди ищецът представляват специфично „ноу хау“ при предоставяне на услуги в областта на информационните технологии и които материали са й били достъпни по повод изпълнението на трудовите и служебните й задължения /определени в допълнителното споразумение към трудовия договор твърде сполучливо като „поверителна информация“/ са могли да бъдат основание за ангажиране на дисциплинарната й отговорност поради „злоупотреба с доверението на работодателя“/ осн. по чл. 187, ал.1, т.8 КТ/ преди прекратяването на трудовото й правоотношение с ищеца, респ. за ангажиране имуществената й отговорност спрямо него за вредите от неизпълнението на това поето от нея задължение след прекратяване на правоотношението, но не могат да бъдат основание за ангажиране отговорността й спрямо ищеца съгласно ЗАПСП тъй като произведенията и материалите, които ищецът твърди да са били неправомерно разгласени от нея не представляват обект на авторско право.

Предвид изложеното, доколкото не е налице защитен обект на авторското право по смисъла на чл. 3 от ЗАПСП, предявените от ищеца искове се явяват неоснователни само на това основание, като такива следва да бъдат отхвърлени.

Поради съвпадането на крайните изводи на въззивния съд с тези на първостепенния съд съд по отношение на предявените искове въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна, а обжалваното с нея решение- потвърдено.

На основание чл.78, ал.3 ГПК и с оглед на направеното искане въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия направените от него разноси по въззивното производство в размер на сумата от 4200 лева, представляваща разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 380 от 21.02.2020 г., постановено по търг. дело № 6913/2016г. на Софийски градски съд, Търговско отделение,6 състав.

ОСЪЖДА „Ей Трикс“ЕООД, ЕИК 202889213, със съдебен адрес гр.София, площад „Журналист“1А, чрез адв. А.С. да заплати на В. П. М., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.***, ул.“****“№24, ет.1, чрез адв. Д., на осн. чл.78, ал.3 от ГПК сумата 4200 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____